

Sygn. akt X C 3336/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód, Kancelaria (...) S.A. z siedzibą w K., domagał się zasądzenia od pozwanej A. Ż. kwoty 630,00 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 28 kwietnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, że (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. dokonała w dniu 28 czerwca 2016 r. na jego rzecz przelewu wierzytelności, przysługującej jej wobec pozwanej, o czym pozwana została poinformowana pismem z tego samego dnia. Wierzytelność powyższa wynika z umowy pożyczki numer 5c6hfg na kwotę 320,00 zł., zawartej w dniu 02 kwietnia 2015 r. przez pozwaną z cedentem za pośrednictwem platformy internetowej (...)pl. (...), zgodnie z umową pożyczki, przed wypłaceniem przez cedenta środków pieniężnych w umówionej wysokości na wskazane przez nią konto bankowe – dokonała weryfikacji swoich danych osobowych oraz akceptacji warunków umowy, realizując czynności weryfikacyjne zgodnie z umową ramową pożyczki. Cedent wypłacił środki pieniężne zgodnie z zawartą umową. Pozwana zobowiązała się do zwrotu kwoty 630,00 zł. w terminie do dnia 27 kwietnia 2015 r. Na kwotę tę składa się kwota pożyczki 320,00 zł., prowizja 80,00 zł. i 230,00 zł. tytułem opłat windykacyjnych.

Pozwana A. Ż. nie stawiła się na rozprawie i nie zajęła stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 02 kwietnia 2015 r. sporządzona została przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowa ramowa pożyczki nr (...), w której jako pożyczkobiorca wpisana została A. Ż., zamieszkała przy ul. (...) w O., posiadająca numer PESEL (...). Zgodnie z jej treścią, pożyczkodawca – (...) Spółka z o.o. miał udzielać pożyczkobiorcy pożyczek gotówkowych w sposób i na warunkach w niej określonych, na jego wniosek. Warunki kolejnych umów pożyczek miały być potwierdzane pożyczkobiorcy na piśmie lub przesyłane mu drogą elektroniczną. Zgodnie z umową ramową (paragraf 3), celem złożenia wniosku o pierwszą pożyczkę pożyczkobiorca miał dokonać rejestracji i utworzyć konto użytkownika na podanej stronie internetowej. Następnie, po prawidłowym wypełnieniu formularza rejestracji i potwierdzeniu jego danych, pożyczkobiorca miał zostać przekierowany do zabezpieczonego serwisu usług płatniczych w celu podania danych, niezbędnych do przekazania wymaganej opłaty rejestracyjnej w kwocie 0,01 zł. lub 0,50 zł. Wykonanie powyższych czynności, zgodnie z umową ramową, miało oznaczać akceptację przez pożyczkobiorcę jej warunków. W celu potwierdzenia rejestracji, pożyczkobiorca był zobowiązany do wniesienia opłaty rejestracyjnej na wskazany rachunek bankowy pożyczkodawcy lub do zalogowania się do własnego konta bankowego z użyciem aplikacji pożyczkodawcy – KontoConnect. Umowa ramowa pożyczki przewidywała dla pożyczkodawcy prawo m.in. naliczania maksymalnych odsetek.

(...) umowy ramowej pożyczki nr (...) zawierał pouczenie, zgodnie z którym umowę należało podpisać i odesłać do (...) S.C. ul. (...) lokal (...), (...)-(...) R.. Umowa ta została podpisana w dniu 02 kwietnia 2015 r. przez pożyczkodawcę.

W dniu 02 kwietnia 2015 r. zaksięgowany został przelew kwoty 320,00 zł. na rachunek bankowy o numerze 40 1090 2590 0000 0001 2965 (...). Jako tytuł przelewu podano pożyczkę (...) nr 5c6hfg nr przelewu (...), zaś jako odbiorcę wskazano A. Ż..

(dowód: umowa ramowa pożyczki, k. 19-22, potwierdzenie transakcji, k. 24)

W dniu 28 czerwca 2016 r. między (...) Spółką z o.o. z siedzibą w W. i powodem zawarta została umowa przelewu wierzytelności, których listę stanowił Załącznik nr 1a i 1b do umowy. W tym dniu sporządzony został wyciąg z Załącznika nr 1a do umowy przelewu wierzytelności z dnia 28 czerwca 2016 r., zgodnie z którym pod pozycją 1074 znajdują się dane A. Ż., numer umowy 5c6hfg z dnia 02 kwietnia 2015 r., termin płatności 27 kwietnia 2015 r., kapitał 320,00 zł., kwota zadłużenia łącznie 630,00 zł.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności, k. 14-15, wyciąg z załącznika nr 1a, k. 16)

Pismem z dnia 08 lipca 2016 r. pozwana została zawiadomiona o dokonanej cesji wierzytelności i wezwana do zapłaty kwoty 690,41 zł.

(dowód: zawiadomienie o przelewie wierzytelności, k. 17-18)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, bowiem powód nie wykazał, aby przysługiwało mu dochodzone roszczenie.

Zgodnie z art. 339 § 1 i § 2 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, Sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Sąd miał na uwadze, że w sporach z konsumentami należy zachować szczególną ostrożność przy ocenie ewentualnego przyjęcia za prawdziwe twierdzeń, zawartych w pozwie, zwłaszcza w sprawach, w których konsument nie podejmuje jakiegokolwiek obrony. Przy czym za niedopuszczalne należy uznać rozumowanie, zgodnie z którym z samego faktu milczenia pozwanego można wnioskować o potwierdzeniu przez niego prawdziwości twierdzeń powoda. Stąd za minimum w tego rodzaju sprawach należy uznać obowiązek przedstawienia umów, potwierdzających istnienie wierzytelności i legitymacji czynnej do jej dochodzenia przez powoda. Podkreślić przy tym należy, że sama możliwość wydania wyroku zaocznego nie zmienia rozkładu ciężaru dowodu.

Zgodnie z art. 6 k.c., którego procesowym odpowiednikiem jest art. 232 k.p.c., ciężar udowodnienia okoliczności spoczywa na stronie, która wywodzi z nich skutki prawne.

Zdaniem Sądu, dowody przeprowadzone w niniejszej sprawie z inicjatywy powoda, nie są wystarczające do ustalenia, że doszło do zawarcia umowy pożyczki, będącej źródłem zobowiązania, z którego wynikać miałyby wierzytelność, dochodzona pozwem, jak również, że wierzytelność ta była przedmiotem umowy przelewu z dnia 28 czerwca 2016 r.

W szczególności podnieść należy, że umowa ramowa pożyczki nie została przez pozwaną podpisana. Ponadto powód nie przedłożył umowy pożyczki 5c6hfg z dnia 02 kwietnia 2015 r. na kwotę 320,00 zł., na którą powołuje się w pozwie. Jak wynika z cytowanych wyżej postanowień umowy ramowej pożyczki, potwierdzeniem akceptacji przez pożyczkobiorcę jej warunków miało być wykonanie przez niego przelewu rejestracyjnego, w którego tytule winien znaleźć się kod pożyczki oraz zaakceptowanie jej warunków. W niniejszej sprawie powód potwierdzenia wykonania przez pozwaną takiego przelewu nie przedstawił. Tym samym Sąd nie miał możliwości ustalenia nie tylko, czy pozwana zaakceptowała wynikające z umowy ramowej warunki pożyczki, ale także czy przelew, którego potwierdzenie zostało złożone do akt, został faktycznie wykonany na jej rachunek bankowy. Brak potwierdzenia wykonania przez pozwaną takiego przelewu wzmacnia wątpliwości co do zawarcia umowy. Samo bowiem wykonanie przez pożyczkodawcę przelewu na rachunek bankowy, w dodatku bez możliwości zweryfikowania, kto jest jego posiadaczem, nie jest wystarczającym dowodem zawarcia umowy na określonych w umowie ramowej warunkach. Tymczasem w przypadku cesji wierzytelności warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 r., V CSK 187/06). Powód tej okoliczności nie wykazał.

W ocenie Sądu, powód nie wykazał również, że dochodzona przez niego wierzytelność była przedmiotem umowy przelewu z dnia 28 czerwca 2016 r., zawartej z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Brak w treści ww. umowy cesji jakiegokolwiek odniesienia do przedmiotowej wierzytelności, natomiast wyciąg z Załącznika nr 1a nie został przez nikogo podpisany.

W konsekwencji powód nie udowodnił swojej legitymacji czynnej w niniejszym procesie.

W orzecnictwie i w doktrynie wskazuje się na szczególne sytuacje, w których Sąd zobowiązany jest podjąć inicjatywę dowodową, np. w razie nieporadności strony, działającej bez profesjonalnego pełnomocnika, która nie jest w stanie przedstawić środków dowodowych w celu uzasadnienia swoich twierdzeń (por. wyrok z uzas. SN z 05.11.1997 r., III CKN 244/97, OSNC 1998/3/52, oraz uzasadnienie do wyroku SN z 10.10.1997 r., II CKN 378/97, OSP 1998/6/111). W ocenie Sądu taka sytuacja w przypadku powoda nie miała miejsca.

Mając na uwadze powołane wyżej okoliczności, powództwo należało oddalić.

SSR Agnieszka Brzowska